

PÍSEŇ 0255

Lásku Syna Božího

1541/1561

1. Lá-sku Sy-na Bo-ží-ho, Pá-na Je-zu Kri-sta, krá-le, kně-ze věč-né-ho

ctě-te, srd-ce lid-ská! Vel-mi nás za-mi-lo-val, be-ze vší lí-to-sti

za nás se o-bě-to-val z pou-hé své mi-lo ----- sti.

2. Soudce ustanovený, kněz, král spravednosti,
proroky osvědčený, plný nevinnosti
soudu ráčil se poddat Bohem zřízenému,
dobrovolně se vydat člověku hříšnému.
3. Ohavnou smrt na se vzal, svatým Bohem kletou,
velikou pokutu dal za hřích lidstva: krev svou,
když se na kříž dal přibít; ač je Pán všech Pánů,
nechtěl z kříže sestoupit pro naši záchranu.
4. Tím sebe obětoval věčný biskup svatý,
Otcí drahé dary dal, král náš přebohatý.
Čeho jen Otec žádal podle spravednosti,
ničeho nelitoval, dal mu vše v hojnosti.
5. Věřícím a přátelům, kdož ho milovali,
ano i nepřátelům, kteří by se káli,
především i přítomným tato milost divná
stala se, i potomním, láska nevymluvná!
6. Kdo je s Kristem umrtven, vírou s ním křížován,
ten nebude odsouzen, již mu život je dán;
tu milost mu zjednává velké jméno Ježíš,
oběť vzácná a pravá, pro niž vstoupil na kříž.
7. Ó budiž tobě chvála, králi, kněže věčný,
moc, čest, jasnost i sláva, Kriste umučení,
že jsi pro svou bost nám spasení připravil
a všem země končinám na něm vírou dal díl.
8. Srdečně děkujeme s velikou vděčností.
Ó dejž, ať užíváme s celou důvěrností
podle tvého zřízení tvé oběti vzácné
v chvále, v díkůčinění za dar slávy spásné.

Jan Augusta 1561/1659/1970